

Naši novi državljani

Pretekli petek se je zopet vršilo zaslišanje na zvezni sodnji podelitve ameriškega državljanstva. Sledeči naši ljudje so bili ameriški državljani: Joe Berish, Elizabeth Grall, Mary Sedmak, Mary Hočvar, Anton Krabec, L. Gnatovich, John Durić, Sava Mitrovich, John Durić, Jos. Kolenich, Mike Stanko, Anton Simčič, Frank Samsa, Andrew Kump, Jennie Tekavčič, Anton Cinkole, John J. Novak, Frank Mrzich, John Arko. Vsem novim državljanom naše iskrene čestitke. Veseli nas, ker smo doleteli letošnjem letu že 344 novih ameriških državljanov v Clevelandu!

Nemčija bo zahtevala po-
sest in vrnitev kolonij

Rim, 29. maja. Virginio Gay, ki piše v imenu Mussolinija, poročač včeraj, da bosta Italija in Nemčija v kratkem skupno stopili in zahtevali vrnitev in po-
sest kolonij. Dočim bo Nemčija zahtevala, da se ji vrnejo vse izgubljene kolonije, bo zahtevala Italija nadaljnje kolonije. Novega upanja za mir ne more dokler ni to vprašanje končno rešeno, ako dobi samo Tunizija, Italija pričakuje mnogo Enako Nemčija ne more biti zadovoljna, ako zasede Gdansk. Nemčija kot velesila potrebuje nove kolonije. Gayda je obliko direktno namignil, da po-
bilo že en mesec potom radi. Ljudje niso vedeli, da je Hitler vse to prepovedal, kajti povelja izdaja ministerstvo za javno

Mestna voda

Politični oddelek mestne vlade poroča, da je mesto Cleveland zadnjih dvajset let darovalo vodo zastojnim privatnim in javnim šolam, mestnim domom, bolnišnicam, knjižnicam, vodstvom pokopališč, da mestnem čarterju ni nobene odgovornosti, da sme mesto dati vodo zastojni in dajati tako oddajati tudi sodnija lansko leto. Vrednost vode, ki je oddana zastojni, znaša ne tri milijone dolarjev. Kar pomeni zavodi ne plačajo, morajo pa ostali, ki rabijo vodo, to plačati.

Tožba se nadaljuje

Župan Ray T. Miller, kot vodja progresivne skupine delavcev v Clevelandu, je na apelacijsko sodnijo, da po svoje mnenje, če je resnica, sodnija nima jurisdikcije v takih preprih posameznih. Common Pleas sodnik je razsodil, da Common Pleas sodnija nikakor ne more odločati v političnih preprih. Če je to resnica.

Niso piketirali

Politični piketi, ki so zadnje dni piketirali Riverside pokopališče, niso bili na mestu večer na Spominski dan. Najbrž so bili, da bi jih ljudje napadli, da bi jih pravi unija, da ni hotela "onečastiti" Spominskega dne. Piketiranje pokopališč se zdi kot piketiranje mrličev.

Radio program

Popolne začetni ob 2:15 imeli priliko slišati lep slovenski radio program na postaji Kdor ima čas naj le po-

Anglija se bo maščevala z ekonomskimi odred-
bami napram Japonski radi napada na parnike

London, 29. maja. Ker so japonske ladje zadnje čase napadle več angleških tovornih in potniških parnikov in ker je Japonska blokirala kitajsko obrežje, bo Anglija odredila ekonomska povelja napram Japonski.

Angleška vlada pričakuje nadaljnih poročil od svojega poslanika na Kitajskem kot tudi od poveljujočega admirala v kitajskih vodah, predno odredi nadaljnje korake proti japonski drznosti.

Obenem je Anglija začela poizvedovati pri ameriški vladi, kaj namerava ona storiti glede drznosti Japoncev, ki so začeli

Hitler je prepoedel vsako versko predavanje
po radiu. Prepovedal je tudi rabo sv. pisma

Berlin, 29. maja. Katoličani kot protestanti in Nemčiji so na binkoštno nedeljo zamenjali pričakovali rednega radio verskega programa, kajti Hitler je prepovedal vsako versko predavanje potom radiu.

Ob istem času je Hitler skušal ustaviti prodajo svetega pisma in enakih verskih knjig. Nihče ne sme potom radiu delati reklame za prodajo svetega pisma ali pa citirati verze iz sv. pisma.

Nobenega verskega govora ni bilo že en mesec potom radiu. Ljudje niso vedeli, da je Hitler vse to prepovedal, kajti povelja izdaja ministerstvo za javno

Glede državljanstva

Šola, v kateri se vrši pouk za ameriško državljanstvo, in ki ima svoje prostore na E. 55th St. in St. Clair Ave., v dvorani javne knjižnice, zapre svoje prostore v četrtek 8. junija. Toda učenci bodo lahko pohajali še v juniju in tekom meseca julija v izredno šolo, ki je pod vodstvom Georga Greene, ki vodi šolo v Marshall poslopju na Public Square. Tam se bo vršila šola vsak večer, pričevši ob 7. uri, samo v ponedeljek, sobotah in ob nedeljah zvečer ne. Vsak si lahko izbere po volji večer, ko bo pripravljen pohajati v dotično šolo.

Slavčki

Starše mladinskega pevskega zbora "Slavčki" se prosi, da si preskrbijo vozno karto za Pittsburgh in tudi vstopnico za koncert. To dobiti lahko pri A. Miheve, 1135 E. 60th St. Prijatelji, katere vas veseli lepa slovenska pesem iz mladinskih grl, pridružite se in lahko potujete skupaj s slovensko mladino v Pittsburgh. Poseben vlak odpelje iz Clevelanda dne 11. junija ob pol 7. uri zjutraj.

Paderewski je boljši

Sloviti poljski pianist Jan Paderewski, ki je zadnje dni hudo zbolel, je toliko okrevdal, da je sklenil podati se domov na Poljsko dne 30. maja, dasi bi se imel muditi v Ameriki do konca junija meseca. Vendar ni odpotoval včeraj iz New Yorka, pač pa odpotuje prihodnji teden.

Volitev delegatov

V četrtek 1. junija se vrši seja podružnice št. 3, Sloveške moške zveze. Članstvo je vabljeno, da se te seje udeleži v največjem številu, kajti na dnevnem redu je volitev delegatov za konvencijo, ki se vrši 5. avgusta v Slovdomu na Holmes Ave. — Odbor.

Kje bo zmaga?

V petek 2. junija se bo vršila v mestnem auditoriju velika bitka, ki naj dožene, kdo je prvi rokoborec v državi Ohio. Značilno za to bitko je, da se bo vršila med Slovence in Italijanom. Slovence bo zastopal naš poznani rokoborec Eddie Simms-Simončič, dočim bo od laške strani nastopil Pat-sy Pirroni, ki je tudi poznani šampion države Ohio. Vstopnice za rokoborbo lahko dobiti, ako se oglasite v Tino Modic prostorih na 6025 St. Clair Ave. Naša želja je, da se priglasi čim več Slovencev in s tem pokažejo, zanimanje za svojega rojaka. Kolikor mi poznamo našega Eddija, je nakle-stil dosedaj še vsakega Italijana in upamo, da bo tako tudi v petek. Le pridite prijatelji sporta, imeli boste prav dobro zabavo.

Zgubljeni zrakoplovec

London, 30. maja. Thomas Smith, ki se je pretekli petek podal v malem zrakoplovu iz Zedinjenih držav, je najbrž mrtev. Do torka zvečer niso še slišali o njem, dasi bi moral biti v nedeljo v Londonu. Smith se je podal preko Atlantika v malem zrakoplovu, kakoršnji se redko kdaj rabijo za polete, ki trajajo dalj kot 250 milj. Kuriva je imel s seboj za 42 ur.

Lokavi agenti

V neko gostilno v Cleveland Heights je prišlo te dni več državnih agentov, ki so uslužbeni pri komisiji za opojno pijačo. Deset minut pred eno uro so naročili pijačo, plačali, toda se pijače niso pritekali. Ko je pa odbila ura ena, so zavili pijačo, nakar so gostilničarja aretirali, češ, da je prodajal po eni uri. Sledila bo seveda zanimiva sodnijska obravnava.

Pobiranje asesmenta

Članice društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se naznanja, da se bo nahajala tajnica nocoj večer v prostorih stare šole sv. Vida med 6. in 7. uro v svrhu pobiranja asesmenta in drugih društvenih zadev.

Zelo važna seja

Direktorij Slov. društvenega doma v Euclidu vabi vse zastopnike in ostale društvenike, da pridejo gotovo nocoj večer na sejo, ker je seja zelo pomembna in važna. Pričakuje se, da bo sleherni odzval.

Dve zmagi

Clevelandski baseball igralci so včeraj dobili dve zmagi nad svojimi nasprotniki. 26,700 ljudi je zrl njih igranje. "Indijanci" so sedaj skoro na drugem mestu baseballa pri American ligi.

Poroka

V soboto 3. junija, se poročita v St. John's katedrali Miss Hočvar, lastnica dobro poznanih lepoticnih prostorov na 6213 St. Clair Ave. in Mr. John Legan Jr., 12831 Carrington Ave., West Park. Poroča se vrši ob 8:30 zjutraj. Mlademu paru želimo mnogo sreče in napredka.

V bolnišnici

Mrs. Agnes Hribar, 5347 Spencer Ave. se nahaja v City bolnišnici, soba št. 1. Obiski so v torek in četrtek od 1 do 2 popoldne. * Kubanska vlada je izgnala 100 nemških židovskih beguncev, ki so se nameravali tam naseliti.

Vladno nadzorovanje učnih zavodov je prvi
korak k diktatorstvu, trdi predsednik vseučilišča

Dr. Ralph Hutchison, predsednik Washington in Jefferson univerze v Pennsylvaniji, je imel te dni govor v Clevelandu, v katerem je ostro obsodil vladno vti-kavanje v razne učne zavode.

Dr. Hutchison je govoril na zborovanju presbiterijancev, ko ga je poslušalo nad 2,000 ljudi. Izjavil je, da če bo vlada nadzirala višje učne zavode, da je to prvi korak napram diktatorstvu.

"Mi ne potrebujemo vlade v naših učnih zavodih," je dejal dr. Hutchison. "Mi potrebujemo, ako želimo v resnici ostati demokrati, dobro vero v Boga,

Zanimive vesti iz življenja ameriških
Slovencev po številnih naših naselbinah

Pred sodnijo v Columbusu, Kansas, je bil obsojen v zapor od enega do petih let rojak Mike Testen iz Mineral, Kans. Dokazano mu je bila krivda, da je gojil marijuano, prepovedano rastlino za narkotične strupe.

V Saginaw, Mich., je umrl rojak Jože Mlinar, star 55 let in rojen na Vrhniki. V Ameriki je živel 35 let in zapuščal tam sina in dve hčeri a v Clevelandu pa brata.

V bolnišnici v Cantonu, Ohio, je umrl za pljučnico rojak John Rant, star 61 let, prodajalec vrtnih dreves. Doma je bil iz Češnice pri Jesenicah na Gorenjskem. Pred leti je imel mesarsko obrt v Maynard in Adena, Ohio. Porochen in razporochen je bil dvakrat, in zapuščal je prvega zakonika sina in hčer, iz drugega pa hčer.

O pokojni Ivanki Hude se iz New Yorka še poroča, da je bila žena pomožnega urednika Glas Naroda in doma iz Domžal. Poleg moža zapuščala v New Yorku tri pastorki, brata in sestro, v stari domovini pa dva brata in sestro.

V Jolietu se bo dne 4. junija, pela nova sv. maša, katero bo daroval Rev. Francis J. Papeš, rojen v Jolietu. Rev. Papeš je študiral pri frančiškanih v Le-montu.

V Chicagu je preminul rojak Frank Bezovšek, doma od Gornjega Grada na Štajerskem, odkoder je prišel v Ameriko pred

Odklonil službo

Frank Uible, bivši predsednik poslanske zbornice v državnih postavodaj, je dobil od governorja Brickerja ponudbo, da postane član davčne apelacijske komisije, katere služba nese na leto \$5,000.00, pa še delati ni treba dosti. Mr. Uible je demokrat, toda je službo zavrnil, rekoč, da kot odvetnik več zasluži in da bi zgubil vse svoje klijente, ako bi dotično službo prevzel. V davčni komisiji mora biti, glasom postav, najmanj en demokrat.

Donald Gray umrl

A. Donald Gray, poznani časnikar in mojsterski vrtnar, katerega članki so dnevno izhajali v The Cleveland Press, je včeraj nenadoma umrl. Zjutraj je še delal do tretje ure, nakar je šel k počitku. Vstal je ob 10:50, nakar je dobil zajtrk, a uro pozneje je umrl za srčno kapjo. Pokojni Gray je bil poznan ne samo v Clevelandu kot eden vrtnarskih strokovnjakov, pač pa tudi po širni Ameriki.

Vest iz domovine

Frank in Anton Mihčič, 7202 St. Clair Ave., sta dobila iz domovine žalostno vest, da je umrla njuna mati Marija Mihčič v vasi Starad pri Podgradu v Istriji v visoki starosti 71 let. Tam zapuščala moža Antona, sinova Jakoba in Josipa ter hčer Marijo Hrvatino, v Clevelandu pa gori imenovana dva sinova Franka in Antona. Bodi ranjki dobri ženi ohranjen blag spomin!

Zadušnica

V četrtek 1. junija se bo v cerkvi sv. Vida ob pol sedmih zjutraj brala sv. maša za pokojnim Jože Hočvar ob priliki prve obletnice njegove smrti. Ranjki je umrl v Kanadi. Sorodniki in prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni.

Angleška dekleta

26 mladih angleških deklet je dospelo v Cleveland v ponedeljek. So gostinje Cleveland Rotary kluba. Tu ostanejo en teden. Ob istem času je odpotovalo 26 mladih ameriških deklet v London.

335 žrtev!

Od preteklosti sobote pa vse do torka zvečer so avtomobili povzročili v Zedinjenih državah nič manj kot 335 nasilnih smrti. Poleg tega je pa v istem času utonilo 80 ljudi, ki so se šli kopati radi vročine. Lansko leto je bilo ob istem času ubitih samo 250 ljudi. Letos je prevladoval nena-vadno ogromen avtomobilski promet po skoro vseh cestah Zed. držav. Lepi dnevi in gorko vreme je izvabilo milijone ljudi na vožnjo. In kar je čudno se ni pripetila nobena avtomobilska nesreča v New Yorku, dasi je bilo tam milijone ljudi, ki so pohiteli na razstavo.

70,000 žensk je paradiralo
za Mussolinija

Rim, 29. maja. Diktator Mussolini je imel včeraj kratak govor na laške ženske, ki so se zbrale iz cele Italije in paradirale, 70,000 močne, pet ur po Rimu. Mussolini je povedal ženskam, da so one steber, ki drži Italijo visoko nad drugimi državami. Mnogo žensk v paradi je bilo oboroženih s puškami in bajoneti. Mnogo sto žensk je dospela celo iz Nemčije, da so se udeležile parade. Kakih 1,000 jahačev se je nahajalo v paradi, dočim so ostale ženske nosile silno kratka krila.

Slovenski odličnjak

Mr. Charles Mlakar je pravkar izvršil svoje učenje na East High soli, ko ga je doletela izredna čast in odlikovanje, da je do-bil ob pristojnega odbora šol-nino, da nadaljuje svoje študije na najbolj odlični ameriški univerzi — Yale University. Starši mladega Mlakarja so se pred leti priselili v Cleveland iz domovine. Mr. Mlakar je sin delavske družine. Učil se je pa tako, da je prekosil vse druge in tudi na atletičnem polju se je odlikoval. Mlademu dijaku želimo čimveč uspeha in da bo njegovo ime po končanih študijah zaslovelo po Ameriki kot je slovelo dosedaj v Clevelandu! Cheerio, Charlie!

Preključuje

The Cleveland Press se je v zadnji številki opravičila pred občinstvom, ko je prvotno pisala, da je bivši župan Ray T. Miller zadolžil mestno elektrarno za \$1,500,000. Poznani dnevnik priznava, da obstoji taka zadolžnica, toda je ni naredil župan Miller, katerega prosi odpustčanja, pač pa je naredil zadolžnico sedanji župan Burton, ki se razume na to, kako se delajo dol-govi.

Štrajk čistilcev

Unijski čistilci obkleso pripravljeni na štrajk, ako kompanije znižajo plače, kot so zahtevale. Znižanje plač prihaja iz vzroka, ker mnoge kompanije tekmujejo medsebojno, kdo bo cenejše čistil obkles. Direktor javne varnosti Ness je te dni poklical unijske uradnike v svoj urad in jim povedal, da mesto ne bo trpelo nobenega nasilja ako pride do štrajka.

Tožena kompanija

Proti Goodyear Tire & Rubber Co., je bila dvignjena tožba v svoti \$300,000 od strani raznih delavcev, ki so bili ranjeni tekom štrajka v maju mesecu, 1938. Obenem je tožen tudi župan in policijski načelnik.

Pozdrav od deklet

Dekleta, ki tvorijo "Marie Prislend Cadets" podružnico pri Slovenski ženski zvezi, so nam iz Indianapolis, Ind., poslale mnogo pozdravov. Prav lepa hvala!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 126, Wed. May 31, 1939

Lahi ne zaupajo Nemcem

Pred več dnevi je bila med nemško in laško vlado podpisana prijateljska vojaška pogodba, kar se je zgodilo na jako svečan način. Kot v vseh enakih slučajih, pa naj se podpise pogodbe med posamezniki ali pa med državami, se ljudje vprašujejo, koliko časa bo trajala taka pogodba in če bo prinesla kaj koristi. In tako je tudi v slučaju laško-nemške pogodbe.

Seveda dobimo tako v Italiji kot v Nemčiji mnogo krogov, ki so bili mesece in mesece na delu, da je prišlo do take pogodbe. Te osebe, oziroma ti krogi so mnenja, da morata Nemčija kot Italija skupno delovati ali pa skupno propasti. Obe sta fašistični državi, obe sovražnici demokracije, obe se pehata za naselbinami ali kolonijami, torej prevladujejo skupni interesi za obe državi.

Nemčija ne more voditi večje vojne, ne da bi ji Italija pomagala, trdijo omenjeni krogi, in še bolj očitno je, da Italija še bolj potrebuje Nemčijo. Potem ko je Hitler zasedel Avstrijo in Čehoslovako, Italija nikakor ni mogla imeti tako mogočnega sovražnika za svojega sosedo kot je Nemčija. Torej so tu podani izvrstni vzroki za rimsko berlinsko osiše in za vojaško pogodbo.

Toda narodi, kot navadno ljudje ne ljubijo vedno onega, kar je dobro za nje. Politika je v resnici čudna tovarišija in ravno tu imamo en tak slučaj. Tekom svetovne vojne se je Italija borila proti Nemčiji, in mladina izza onih dni je še precej živahna. Ta mladina je danes pri srednjih letih in tvori hrbenico industrije, armade in vseh javnih del. In tem ljudem se danes pripoveduje, da je Nemčija njih edina prijateljica. Resnica pa je, da je bila Avstrija kot Nemčija že starodavna sovražnica Italije.

Rimsko-berlinsko osiše je šlo še en korak dalje. Italija je bila poznana kot prijateljica Anglije dolga leta. To prijateljstvo je sedaj zavrženo in mnogi laški krogi majojo z glavami. Poleg tega pa so Italijani prepričani, da želi Mussolini mir in da Musso ne bo zapeljal Italijane v vojno. Niso pa prepričani o Hitlerju, da ne bi začel te ali one vojne. Nova vojaška pogodba pravi, da morajo Italijani v vojno, kadar koli bi Hitler začel v vojno. In ker je Hitler nagel jeze so mnogi Italijani prepričani, da se bodo prej ali slej znašli v sredi klanja.

Temu mnenju nasproti pa stoji mnenje znanih laških fašistovskih voditeljev kot so Starace in Farinacci, ki pravijo, da je zveza z Nemčijo velike vrednosti in da je do nje moralo priti. Tudi laški minister za zunanje zadeve je enakega mnenja, dočim se o Mussoliniju ne more povsem istega trditi.

Končno je signor Mussolini, ki pravzaprav vodi laško zunanjo politiko in ne grof Ciani. Mussolini vodi tudi vse druge laške zadeve. Torej je moral najbrž dati svoje dovoljenje, da je prišlo do vojaške pogodbe med Nemčijo in Italijo. Predno je nemški minister za zunanje zadeve podpisal pogodbo, je moral poklicati Hitlerja in enako je storil tudi Ciano, ko je poklical Mussolinija po telefonu. Oba diktatorja sta se potem sporazumela.

Da je bil Mussolini pri volji iti tako daleč in podpisati pogodbo je odgovorna najbrž njegova naklonjenost napram svojemu zetu Cianiju. Mussolini je dognal, da je Ciani, ki je še mlad, jako vreden eksekutivni uradnik in jako zmožen. Kdo ve, če ga ni Mussolini izvolil za svojega naslednika, ako se njemu kaj pripeti? In to je vzrok, da Mussolini večkrat kaj naredi, kar mu Ciani priporoča, da bi se skoro lahko trdilo, da se Musso ne strinja z vsem.

Laški kralj pri vsem tem nima nobene besede. Podpisal bo torej pogodbo, ker zahteva laška ustava tako. Teoretično sicer lahko zavrne podpis, toda ima prevelik strah pred Mussolinijem. In kralj je v Italiji, skoro bi rekli, bolj popularen kot Mussolini. Sušlja se, da je kralj proti pogodbi, ker sledi večini naroda, toda Mussolini ga je naravnost tozadevno ustrahoval.

Kaj pravite!

Nekdo priporoča sredstvo za rast las do 45. leta. Kar bi radi je kaka žauha po 45. letu, ko se začne lasje res krazljati na tiste čudne viže.

Pastirček Arif Jaklič je blizu Sanskega mostu zaspal med železniškimi tirji. Prisopihal je vlak in pastirček se je zbudil šele, ko je peljal zadnji voz čezenj. No, potem je pa začel tuliti, da je šlo skozi usesa, od strahu seveda. Drugih posledic ni, kot da začne pastirček divjati, kadar zasliši drdranje vlaka in po nobeni viži ga ne morejo spraviti v bližino železniške proge.

Neka žena je skočila v vodo. To je opazil dobronarčen človek, skočil za njo in jo potegnil na suho. Pa mislite, da je bila žena s tem zadovoljna in rešitelju hvaležna? Kaj š! Šla je in se obesila na bližnje drevo. Rešitelj jo je pustil mimo viseti. Ko so ga pozneje vprašali, zakaj je ni odrežal, je ravnodušno pripomnil, da je mislil, da se hoče ženska samo malo osušiti, zato se je obesila na drevo.

BESEDA IZ NARODA**Na obisku v stari domovini**

Piše Mrs. Josephine Erjavec, gl. nadz. SZZ.

Split

S parnikom "Jugoslavija" smo se vozili od sedmih zjutraj do petih popoldne. Vožnja je bila prijetna. Vedno smo se vozili ob obali, vedno smo imeli pred očmi krasna obrežna mesta. Parnik se je ustavil tu in tam, da je izločil potnike in naložil nove.

Na parniku so bili ljudje vseh narodnosti in iz raznih delov sveta, ki so si prišli ogledat lepoto tega dela Jugoslavije. Seznanila sem se z neko gospo, ki je potovala z možem iz Avstralije. Bila je tudi na Švedskem, in ogledala si je vso Anglijo. Povedala mi je, da se je vozila šest tednov iz Avstralije v Evropo. Jaz sem se čudila tej dolgi vožnji. Zmislila sem se na našo vožnjo iz Amerike, ki trajaja nekaj manj kot šest dni, pa že vsi nestrpno čakamo, da bomo zagledali suho zemljo. Ona je povedala, da se je bila tako privadila morskemu vožnji, da se je že skoro čudila suhi zemlji, ko jo je ugledala.

Kakor na vseh večjih parnikih, smo imeli tudi tukaj dvakrat obed, namreč ena skupina enkrat, druga pozneje. Naša skupina si je bila izbrala prvo serviranje (menda nas je morskimi zrak zlačil) in imenitno smo bili postreženi.

Pa vse prekmalu je bilo konec krasne vožnje in bližali smo se Splitu. Ko se izkrcamo, nas že obsujejo rani agenti in postreščiki iz raznih hotelov, ki so nas hoteli izvesti v svoje hotele. Vsak nam je znal na svoj način pripovedovati in poveljevati udobnosti svojega hotela. Končno smo se odločili za hotel Ambassador. To je skoro novo poslopje, zgrajeno predlani in po najnovejšem sistemu. Hotel stoji tik ob morju, kjer imajo izletniki vedno pred očmi sinje Jadransko morje in z ro na ladje, ki prihajajo in odhajajo.

Vse sobe so bile opremljene z novimi pohištvi, s kopalnicami, s telefoni, sprejemnimi sobami, z velikimi dvoranami, z spenjačami in mnogimi drugimi udobnostmi. Vse to je na razpolago turistom. Najbolj razvajeni potniki so dobili svojo udobnost. Polg tega je bil ravnatelj še Slovenec, doma iz Maribora, ki nam je bil v vseh slučajih na razpolago in se izkazal kot pravega gentlemana. Skrbel je za nas in gledal, da smo imeli dovolj zabave v Splitu. Tudi za zabavo naših mladih deklet je skrbel, jih vedel na ples v razkošnih dvoranih in skrbel, da smo imeli hrano po naših željah.

Ker smo dobili res tako fino postrežbo, smo se odločili, da bomo ostali dlje časa tukaj. Dekleta so se šele vsak dan kopat v morje in obiskale so tudi toplice Bačnice. Ves čas našega bivanja v Splitu je bila ena sama velika zabava, in vedno kaj novega za našo mladino.

Takoj drugi dan po prihodu smo si šle ogledat Split, ki je v gotovi meri zelo sličen Dubrovniku. Ima zares lepo promenado, obkroženo z palmami, cipresami in drugim zelenjem. Vendar pa tukaj ni toliko prometa kot je v Dubrovniku. Cene v hotelih in drugod so pa mnogo zmernejše, da si človek lahko privoščil nekoliko več dni oddiha.

Po sprehodu po mestu smo videli staro rimsko zidovje, palače iz rimske dobe, kipe, pripeljane iz Egipta. Vse te stvari so nas zelo zanimalo. Dozdaj smo bile vajene gledati razne velike in sijajne katedrale, tukaj smo pa videli najmanjšo katoliško cerkev na vetu. Je zidana kot vsaka druga cerkev, toda v zelo majhni obliki.

Čas nam je hitro tekel in morali smo delati načrt za nadaljnjo

potovanje. Razen Mrs. Prislant, Hermine Prislant, Evelyn Fabian in Alice Zeleznik, smo se po treh dneh odpravili, da obiščemo še Plitvička jezera. Prvo omenjene so pa ostale čez noč še v Splitu in drugi dan so se odpravile z ladjo v Italijo, da obiščejo Rim, Benetke, Florenco itd. Drugi smo se odpeljali pa že zvečer z vlakom. Tudi jaz sem obiskala ta laška mesta enkrat pozneje, zato jih bom ob priliki opisala.

Torej tukaj se je ločila naša skupina, ki je potovala dozdaj vedno skupaj. Pred odhodom iz Splita smo videli proti večeru krasno belo ladjo, ki je priplula v pristan in prinesla angleškega vojvodo Kent in njegovo ženo Marino. Ta dva vedno prebijata svoje poletne počitnice tukaj. Marina je bivša grška princeza in se je vojvoda Kent seznanil z njo na Bledu.

Mrs. Prislant in ostale so nas spremile do vlaka. Pa je bila smola in za nas ni bilo prostora na vlaku. Pa nič hudega, pripeli so še en vagon, pa smo se odpeljali.

Kmalu smo imeli Split za seboj in za nami so ostale naše mile sopotnice. No, na jok nam sicer ni šlo, vseeno nam pa tudi ni bilo, da se je naša družba razdelila, ki je bila dotlej vedno skupaj.

Dasi je bila polnoč, pa niso nobeni oči lezle skupaj, ker smo imele pred očmi še vedno lepe spomine na Split. Saj so bili v Splitu vsi tako prijazni z nami in nam stregli na vse načine. Hotelski rvanatelj nam je naročil, naj gotovo še pridemo. Dekletom je šel pa po glavi ples, kjer so imele veselo zabavo. Čudile so se, da tako daleč od Amerike pa plešejo ravno tako in godba tukaj igra prave ameriške komade. Dekleta kar verjeti niso mogla, da bodo v Jugoslaviji plesala ples po ameriških melodijah. To nam pa kaže, da se vse modernizira, tako tudi naša stara domovina.

Prihodnjic vam bom pa opisala naš izlet na hrvaška Plitvička jezera.

Slavnost v Euclidu

Že se nam približuje čas, ko bomo mi ameriški Slovenci zopet praznovali en pomenljiv dogodek v zgodovini ameriške Slovenije, kateri bo pričel poznejšim rodovom o našem kulturnem in socialnem življenju.

Ta dan naj nam bo v spominu do konca naših dni, kajti s ponosom se bomo spominjali, ko se bo 3. in 4. junija praznovalo skupno od Drave navzgor. Sv. Pankrac, Kapunar, Radle, Sv. Jernej, Pernice, Sv. Vrbanc, Košenjak. — Stoj! Počasi! Kod pa! — Koderkoli. Brez markacije po izvornosti poti na greben in po razvodju. — V Nemčiji ne bova zašla, saj je meja dvojno zastražena, tukaj in tam.

Ob poti šumeči potok, ki goni mline in žage, na obe strani strme rebri globoke zaseke, porasle z gozdovi, posejane z njivami in senožeti, s fratami, z bajtami in kmetijami natrošene.

Prijatelj se je zasmejal: "Saj je kot to tolminskih grapah, ko kokošim vrečice navezujejo, da se jajce ne skotali v globel." "Seveda, in kosce vežejo v rob, ko kosijo," sem resno dostavil. Nasproti nama je privozil mlad fant na podolu plohe; ritino so se vlekle po tleh in črtale okrogla korita. "Takole se vozi na štraf," sem opomnil. "Kam pelate?" sem vprašal fanta, ki je nezaupno pozdravil.

"K Dravi za flose," Zelen klobuk s krivci si je potisnil na stran, da so se mu usuli kučravci

po naselbini začeni ob 10. uri zjutraj in sicer se parada vrši po E. 200th St. in St. Clairju na Holmes Ave., nato po Waterloo Rd., nadalje po Grovewood na E. 185th St., naokoli po E. 222nd St. in po Miller Ave. Od Miller Ave. in E. 200th St. se nam pridružijo še nadaljna naša društva, ter odkorakamo z slovensko godbo Bled na čelu nazaj k Domu, kjer se bo izvršil tisti svečani trenotek, ko bo dotična, katera bo prva v tekmi za otvoritev, odpre vrata novemu posloppju v Slovenskem društvenem domu celokupnemu narodu.

Po tem svečanem trenutku predsednik Doma s svojim pozdravnim govorom predstavlja nadaljne govornike, nato pa naši pevski zbori proizvajajo pevske točke, katere mi vsi ljubimo in jih z veseljem srcem poslušamo.

Zatorej apelira se na celokupen narod, da se gotovo udeležite te pomembne proslave, katere postajajo med nami čim dalje redkejšje.

Odbor.

Poklon Čričkov

Cleveland (Newburgh), O. — Zopet smo v duhu bogatejši. Naša pevska proslava na Materinski dan je minila. Kdor čuti slovensko in ljubi kot mati, bo še naprej gojil željo, da se čuva in ohrani to najdražje. Kako so peli ti naši mali vedo tisti, ki so jih prišli poslušati. Oni naj sodijo.

V topli zavesti, da ste vsaj deloma pomagali za povzdigo naše pesmi in besede, naj bo na tem mestu najtoplejša zahvala društvu in vsem posameznim, ki so kupili pokroviteljske vstopnice. Zlasti se zahvalimo društvu sv. Lovrenca št. 63 KSKJ in podružnici št. 15 SZZ. Ker so poslali prepozno, je bilo nemogoče dati ime na program. Zahvalimo se sledečim trgovcem za krasna darila: Anton Grdina in sinovi, Mr. Joe Grdina in Norwood Appliances & Furniture.

Vi pa, mladi pevci, le pridno hodite na vaje, pa še druge nagovorite, da vas bo več. Vi pa, dragi starši, navdušujte svoje mlade, da bodo radi hodili na vaje in povečevali vašo nad vse drago govorico in sladko donečo slovensko pesem. Naj vam bo topla zavest to, da več jezikov znaš, več glav veljaš. Naj bo še enkrat izrečena najlepša zahvala vsem, ki ste kaj pripomogli za ta koncert. Prosim vse one, ki imate še vstopnice, da jih čim prej vrnejo, da bo red. Pevski pozdrav, za zbor Črički

France iz Doline.

Na Kozjak

Nad Dravo se je vijugala megla v svetlih povesmih, ki jih je gnala koroška sapla na vzhod: Vreme bo! Dolina je še spala v čisti rosi zgodnjega poletja. Po eni najbolj zapuščenih grab (zapuščene so vse) sva jo mahnila od Drave navzgor. Sv. Pankrac, Kapunar, Radle, Sv. Jernej, Pernice, Sv. Vrbanc, Košenjak. — Stoj! Počasi! Kod pa! — Koderkoli. Brez markacije po izvornosti poti na greben in po razvodju. — V Nemčiji ne bova zašla, saj je meja dvojno zastražena, tukaj in tam.

Ob poti šumeči potok, ki goni mline in žage, na obe strani strme rebri globoke zaseke, porasle z gozdovi, posejane z njivami in senožeti, s fratami, z bajtami in kmetijami natrošene.

Prijatelj se je zasmejal: "Saj je kot to tolminskih grapah, ko kokošim vrečice navezujejo, da se jajce ne skotali v globel." "Seveda, in kosce vežejo v rob, ko kosijo," sem resno dostavil.

Nasproti nama je privozil mlad fant na podolu plohe; ritino so se vlekle po tleh in črtale okrogla korita. "Takole se vozi na štraf," sem opomnil. "Kam pelate?" sem vprašal fanta, ki je nezaupno pozdravil.

"K Dravi za flose," Zelen klobuk s krivci si je potisnil na stran, da so se mu usuli kučravci

lasje na oči.

Tako se preliwa zlato naših planin v beli svet. Plohi, deske, trami, cepanice. Na Dravo, po Dravi na vzhod. Saj je Drava tisočim mati, ki jim reže dobrega, čeprav trdega kruha. Smreke in hojke gora za bačvanski hmelj, bačvanske strehe slone na naših stebrih!

"Mimo Plošnika na Lipnik!" sem pokazal prijatelju s palico. Dvigala sva se od potoka in reber; megla se je topila, kot da jo pičje gozdovi, ki so jo rodili. Pohorja se je prikazalo sonce in pozlatilo vrhove, smrečje v podnožju je bilo še modrikasto od senc v rahli tenčici megle.

S prijateljem sva stopila na vrh in onemela. Pred nama se je pričarala pravilna slika zlatih vrhov in temnomodrih dolin, jasna in blizu, plastična, da bi jo prijela. Po hribih nebrojna množica cerkva, kot da so svetniki na poti v nebo obstali in ostrmeli nad tolikim čarom. Saj so nebesa že tu!

"Dober dan, mati, kak je še kaj?" — Stara ženica, ki je na vrtu trebila vražjo travo z gredic, se je dvignila v pasu in nezaupno pogledala tujca, pa se je že kar razvnela: "Eh, tak sila suho je, vso korožo nam bo nešlo. Zuna na Nemškem pa vsak dan dež gre. Bi kar rekla, da še Bog ž njimi holta." Obstala je, morda je rekla preveč. — Ne, narod ne dvomi v božjo dobroto, saj je postavil svetnikom zidane hiše.

V gošči za hišo je sekal fant leščevje in jelšje, da bi bolj rastlo mlado košovje. Na glavi mu je čepela vojaška šajkača. Fant se je veselo smejal zamaknjen v svoj gozd, ki mu je dom in svet.

"Se čez tole jamo pa spet v reber navzgor do kapelice." Skozi smrečje čez potok, po stezi čez frato zarastlo z malinjem. Jagode in črnicne strmiyo v tebe, da bi se kar pasel. Nov svet, nova lepota! Kapelica, dve lipi ob njej in razgled. "Glej, tam je Peca! Pravijo, da spi kralj Matjaž pod njo. Ali se ti ne zdi, da ima zarce obliko mumije? Noge, telo, glava! Telo, ki gleda na sever."

Po vrhovih stopava kot po okamenem valovju. Zrak opaja; barve in oblike ključje slikarja. — Pohorje je temno, poraslo s črnimi gozdovi. Kozjak pa je prostor, kot da so ga prekrili s tisoč kosci barvanih vzorcev: smreke, bukvje, borovje, pašniki z vresjem, njive in travniki. Kjer je zemlja najbolj pusta in melinasta, raste bele breze, ki spominjajo na severne krajine. — Pelpelka s kraljevimi plaščem!

Na najbolj razgledni točki od Pankarca do Kazunarja so si postavili graničarji na grebenu čuvajnico na visok stolp, ki me spominja na tobojnih Kazakov ob Tereku. Stražar, ki je sedel na stolpu in čital, se je spustil po strmih stopnicah k nama. Vesel je, da je nekdo prišel, ki lahko z njim govori. "Kaj ni turisti?" — "Malo, vrlo malo." Včasih pridejo Nemci, pravi, naši so redki! — "Kaj je novega?" "Nič." Dolgočasi se, pravi, in čita narodne pesmi. Še po legitimaciji naju ni vprašal; saj ni več nevarno ob meji. — "Lepo imate tu." Je, pravi, a dolgčas mu je, prej je bil na Sušaku, pa se je razvadal.

Pot se zvija nad Sv. Vrbancem na Redlah prav po grebenu, ki je tu ozek in oster, da bi ga lahko zajahal. Meja! Kaj se res tu neha in in začena drugi svet? Na obe strani so gozdovi in polja, na obe strani domovi slovenskega kmeta; tu in tam po travnikih cvetoča arnika, kot da celi z grenko dehtečim vonjem narodno bol.

Ne da bi prav pazila na pot, sva v gozdu zavila preveč na desno, zapeljala naju je lepša steza. Ko sva se zavedela, ni bilo več markacije niti mejnikov. Obstala sva v dvomu. Kje sva? Orientiraj se sredi gozda! — Naprej! Saj mora vendar meja biti na razvodju. Sem — tja! — No, sedaj sva pa res v Nemčiji: Stopila sva na novo zgrajeno av-

tomobilsko cesto. Takih ni pri nas! — Razgledovala sva se. Razvodnica je vendar desno. Na levo na osamljenem gričku samostojna lesena cerkva, blizu tam večja kmetija, še dalje par hiš. Ozadju kipe iz planote osamljenih grebeni, obrasli s smrečjem, v dnu zadaj globoka zarez. Dve. Kar na slepo sva jo uredila mimo kmetije na levo. Na dvorišču je cepil kmet drva; irhastu dokolenke je imel na sebi: Nemec. Preko polja in pokošanih travnikov sva jo mahala; prijatelj je tiho požvižgaval "Holzhackermarsch." Skozi mlado travo je sva se prerinila do tiliga mesta na skriti dolini. Tu stoji mejniški! Oddehnila sva si, nihče nam ni videl na "krivi poti." Pa se le zmeša včasih človeku v glavi, da zgubi smer. Saj je vendar isto jasno: tam zadaj nekje je Sv. Lovrenc in še dalje Sobota; naši strani ob meji Sv. Jernej nad Muto. — Pri mlinu ob čistem potoku sva se ustavila in kuhala čaj. Prav ko sva ga pila in zrak ven prigrizovala južno, je prišel jezid mimo graničarski kapetan v spremstvu vojak. Inspicirala je mejo. Ustavil se je. "Kam?" Povedala sva mu, dva sta stala. "Denta iz Ljubljane na poti na Košenjak." "Eh, la, naši Slovenci turisti!" Tudi svojo "pustolovščino" preko meje sva mu zaupala. Nasmehnil se je: "Saj je vendar markirana pot."

Iz dolinice sva se povzpela na planinski pašnik. Čreda živine se je počasi premikala proti kmetiji. Pastir s psi in graničar, ki pa ni, zi, da ne bi živina na noč "zalušila" čez mejo. "Ne maramo sitnosti."

Komaj je prisvetila jutranja zarja skozi ozke špranje na skoki denj, sva že bila na nogah. K Sv. Jerneju (1045 m). Po redni ki jodlovini (jelovini) do potoka spet po serpentinah navzgor pa po markaciji. Na širokem slanišču na čepi par hiš in cerkvice s slovenskim zvonom, pokritim s škofskimi lamami, je poleg. Prav tipična ninska. Med hišami lipa, da Zak priča iz sivih davnin. Skoda, da nima jezika.

Pravkar se je oglasilo rahlo nebolgleno iz zvonika, kot je izšel otroka, ki se je izgubil. Pravi je; sv. Jernej kliče k masi. V grap in rebri sejoje prazniščni oblečeni ljudje proti svetilnici. Jaj, kakšen razgled! Pokloni bi in bi molili to večno tepoto. V zapadno Pohorje s Savinjskim planinami v ozadju, Peca in Golob. Košenjakova grmada ali Košenjak (ali Goric) na koroški strani. Ski meji se vrste v obliki amfiteatra na obzorju. Težko mi je v dno, ko moram z vrhov navzdol. Zdi se mi, da bi sedel in gledal pozabil na jed in pijačo, samo čudoval bi to silno krasoto. Tu sva, Sv. Jerneja je treba postopno navzdol. Globok jarek Sobotskega strice se je v stotisočletjih zdel v Kozjak in oddelil Košenjak od ostale gmote. Zvezan je v stiski severu po stranskem grebenu, obkroži Soboto in Mlake in je daleč na Nemškem.

— Ob odhodu nabornikov. Grica, maja 1939. Kot je že italijansko časopisje poročalo, so li pri nas izvršeni vpoklici rednih terih letnikov menda radi nujno oročnih vaj. Tako se je v nekaterih dneh nabralo v Gorici tisoč naših fantov, da so bile vojne oblasti primorane poslati nekaj tisoč njih radi pomanjkanja prostora ponovno za nekaj dni domov. Najbolj ko je vladal v Gorici več tednov živahen vrvež, ki so ga naši fantje le še poživiljali z petjem in godbo, medtem ko so čakali na odhod na odredjena jim mesta. Opazujoči smo imeli vtič, v vlada med našimi fanti nekaj dno nastrojenje, vendar si nismo mogli kaj, da ne bi ob tej priložnosti obnovili starih navad okoli dedov, pa je tako iz korakov slovenskih kolon orila prelepa slovenska pesem in himna. Kot se je ugotovilo, vojaške oblasti niso motile razpoloženje fantov, ko prepravljajo, ki bi zabranjale prepevanje domače pesmi.

Po nemškem izvirniku K. Maya

njem in sežiganjem.”

“Tako —? Odkod pa spet to veste?”

“Plaval bom.”

Gledal me je, kakor približno zdravnik gledal človeka, ki se mu zdi na umu bolan.

“Plaval —?”

“Da, plaval. In plavati vendar ne morem tule na kolu. Odvezati me bodo morali.”

“Vraga! V vašem glasu je nekaj, da bi vam človek res verjel. Kdo pa vam je rekel, da bode te plaval?”

“Winnetou.”

“In kedaj bode te plaval?”

“Danes seveda. Takoj. Sam pravim, še preden nas bodo mučili. Vsaj preden bodo mene mučili.”

“Good luck —! Če vam je Winnetou tako rekel, potem je seveda res. In njegove besede so kakor solnčni žarek, ki predre oblake. Zdi se, da se bode ta za življenje borili.”

“Najorž.”

“Torej bode seveda tudi nas poslali v vodo, ker ne verjamem, da bi se samo vi smeli boriti in si mogoče življenje rešili, mi pa da bi morali na kolu poginiti. Potem — potem seveda naš položaj ni tako čisto brezupen, kakor smo si mislili.”

“Tudi jaz upam, da ni. Upam, da si bomo rešili življenje.”

“Oho —! Le kar nič preveč si ne domišljujte! Dali nam bodo priliko, da se borimo za življenje, to je res. Pa to priliko nam bodo tudi kolikormogoče otežkočili in zagrenili.”

“S čim?”

“Postavili bodo take pogoje, ki so le njim v prid, vam pa ne bodo dovolili druga, ko da smete plavati. Pa se rešite s plavanjem, če vam je nasprotnik z nožem v roki za petami —! Toda zgodilo se je, da so si v takih slučajih beli ujetniki res rešili življenje.”

“Da. Tudi jaz sem že bral o tem.”

“Brali —? Topot pa ne gre samo za branje, sir, ampak za plavanje!”

Ali ste se učili plavanja? Ste vobče kedaj v življenju plaval?”

“Da.”

“Plaval, da! Pa kako?”

“Tako, da se mi nobenega Indijanca ni treba bati.”

“Čujte, le nič si ne domišljujte! Ti ljudje vam plavajo kakor podgane, kakor ribe!”

“Jaz pa kakor vidra, ki polovi ribe in jih požre!”

“Baharija!”

“Ne! Res sem se učil plavanja in še mnogo! Plavanje mi je bilo najljubši sport. Ali ste že kdaj čuli o plavanju v stoji?”

“Da.”

“Pa znate stoji plavati?”

“Ne. Tudi videl še nisem te umetnosti.”

“Torej jo bode te morebiti danes videli. Ako mi bodo rešili priliko, da si s plavanjem rešim življenje, bom, mislim, da našnji dan srečno preživel.”

“Bi vam privoščil, sir! In upam, da bodo tudi nam ponudili tako priliko. Plavati — hm, to je vsekakor bolje, ko pa na kolu viseti in se na grmadi cvreti, če se ne motim. In če me tudi ubijejo v vodi, — še vedno rajši umrem nagle smrti v boju, ko pa če bi me cele dneve na kolu mrcvarili.”

Tudi Stone in Parker sta s oglasila. Ugotovili smo, da sme mo upati na rešitev.

Apači nas niso motili v pogovarjanju. Winnetou se zaenkrat ni zmenil za nas, stal je z očetom in Tanguom med gledalci, živahno so se pogovarjali.

Že med pogovorom s Samonom sem opazil, da se odločilni trenutek bliža. Apači reditelji so razvrščali “občinstvo” v razsežnem, gostem polkrogu po peščenih ravlini.

Molče sem stopal po obsežnem tlaku, katerega sem gledal z največjim zanimanjem; saj kaj takega še nisem videl. Pazno sem poslušal Sijonsko sestro in dr. Aleksiča, ki mi je o vsem kar sem videl tolmačil, pri tem pa misli na Njega, ki je tu po teh ploščah stopal uklenjen. Judje ga na vsezgodaj pripeljejo k Pilatu, da Ga obsodi. Toda da bi se ne omadeževali in tako ne bi mogli jesti veliko-nočno jagnje, ostanejo v tem predvorju, vojaki pa tirajo zvezanega Gospoda v sodno hišo sodnika, ki je bil tedaj v gradu Antonija. Toda Pilatu se noče, da bi Ga obsodil, pač pa Ga ukaže bičati. Tu nekje v teh prostorih so Ga privezali in bičali, tako, da so Mu razsekali kožo in je meso viselo od telesa. Toda to še ni bilo dovolj surovim vojakom; izmislili so si nove muke.

Ko stopam po tlaku, zagledam prostor, ki je bil pokrit z večjim kosom preproge. Kaj je to? Redovnica odstrani preprogo in tu zagledam nekako čudno začrtan kamen, okorno vklesane poteze niso podobne kaki pisavi, pač pa nekakemu igrišču. To pričajo večji ali manjši krogi, sem in tja pa črte; na enem koncu kroni podobno znamenje. Temu za mene tako zanimivem odkritju je sledilo pojasnilo. Tu, kakor se prav upravičeno domneva, je bil kraj, kjer so se rimski vojaki zabavali z svojevrstno igro, ki bi se nekako primerjala igri ko vlečejo špano, igrajo volka, lovijo zajca, ter pri tem predstavljajo fiziološke gume. Ob takih prilikah narišejo na kako desko ali prav debel papir, včasih pa kar na mizo, katero izmed teh iger, ter igrajo za zabavo. Približno tako bi se dalo primerjati to, razen da tu niso take poteze kot so pri označenih igrar, toda v nekako takem smislu. Rimski vojaki, ki so stražili Pilata ter pazili na red v Jeruzalemu, so imeli pa večkrat prost čas, da so se ukvarjali in kratkočasili s tako igro. Da pa ne bi vedno ponovno risali s kreda, so to kar enostavno prav okorno vklesali v kamen, ter na ta način imeli igrišče vedno v redu. Iz te strani je stvar prav zanimiva in vredna vse pozornosti. Toda s tem v zvezi je pa še bolj važna stvar.

Ta igra je bila, kakor so mi pojasnili taka, da kdor je izgubil, so ga potem v zasmeh kronali z neke vrste krono; skratka naredili so ga za nekakega "duraka" kot na primer pri nas pri kartanju ko igrajo duraka. Tu v tej igri, katero so igrali rimski vojaki, je kakor se sodi tudi izvor Jezusovega kronanja s trnjevo krono.

Prav verjetno je, da ko so Judje prignali Jezusa pred Pilata ter Ga tožili, da so bili rimski vojaki zaposleni pri tej

igri, ali pa so imeli to igro v mislih, ko jim je Pilat izročil Jezusa, da Ga bičajo. Pa so si potem omislili prav kruto šalo, kar pri vojaki, zlasti tedanjih, ni bilo nič nemogočega. Vojaki so večkrat dovezni za prav robate norčije in nič čudnega ni, da so si rimski vojaki izmislili to surovost, katere povod so dobili ravno v tej igri. V Jezusu, ki so ga zvali za kralja in ga je v tem smislu vprašal tudi Pilat, so videli človeka, ki je igral igro, toda jo je izgubil. Da se pa vojaki temu primerno ponorčujejo, spletoje iz trnja krono ter Mu jo nabijejo na glavo. Da so si vojaki to sami izmislili kaže dejstvo, da je Pilat ukazal Jezusa le bičati, nikjer pa ni zapisano, da bi ukazal, naj Ga tudi s trnjem kronajo. Tako trinoški Pilat ni mogel biti; saj se je celo trudil, da bi Jezusa izpustil. Toda, da so vojaki to napravili na svojo pest, jih pa tudi najbrže ni grajal. Tako je prav verjetno, da je izviralo Jezusovo kronanje ravno od te igre. Potemtakem se je vršilo kronanje v neposredni bližini od tega kraja, kjer so bili manjši prostori in so vojaki kakor tudi Judje uganjali nezasišane surovosti nad Jezusom, kot jih opisuje evangelij.

Stopamo dalje ter pridemo na bolj vzvišen tlakan prostor, kjer se svet bolj vija. Tu je bil oni sodni stol Lithostratos, kar pomeni: s kamenjem tlakan prostor; po hebrejsko se imenuje Gabbatha, kar pomeni vzvišen prostor. Oboje se točno sklada s poročilom evangelija. Tu se je vsedel na svoj sodni stol Poncij Pilat in tukaj je on pokazal Judom Jezusa, z besedami: "Glejte, vaš kralj!" in tu so zarjuli: "Proč ž njim, proč, križaj ga!" Tukaž Ga jim je Pilat tudi izročil, da Ga križajo. Presunjen v dno duše stopam za mojima vodnikoma, da si bi najrajši tu pokleknil, toda ni časa muditi se. Pridemo na kraj, kjer je nekaj debelih plošč nekoliko pogreznjenih. Tu sem so Mu prinesli križ. Gotovo so ga že imeli pripravljeno ali pa so ga kar v gladici napravili. Tu je Gospod nadan pokleknil ter radovoljno sprejel težko breme. Zakaj? Da ž njim odreši tebe, mene in ves svet. Od tu je potem stopal nizdol, nato nekaj časa po ravni, potem pa zopet v krebena na Kalvarijo.

Naša pot po teh obokanih prostorih se nadaljuje ter pridemo do prav globoke jame, katere odprtina je sredi tlakane nega prostora; globoka je. Čemu je od tu vodil pod zemljo poseben predor ali vhod, ki je segal vse tja do templja? Tega podzemskega hoda se je poslužil rimski oblastnik, kadar so pri templju nastali nemiri, ko pri Judih niso bili nobena redkost, zlasti o velikonočnih praznikih, ko se je zbralo pri tem

Predsednik Anastasio Somoza iz Nicaraguje je obiskal predsednika Roosevelta v Washingtonu.

plju dosti Judov, ki so prišli od vseh strani ter tam potem vpriporili upor zoper svoje tako ne ljube gospodarje Rimljane, katerih so se poizkušali otresti. Da se zatre upor, je oblastnik poslal vojske kar skozi predor, da so se kar nenadoma pojavili za hrbtom Judov, katere so potem užugali ter udušili upor že v kali.

Prav zanimiv je prostor pod lokom na zapadni strani, kjer je bil po mnenju arheologov glavni vhod v grad. Prostor je tudi tu tlakan z kamenitimi ploščami, ki so pa počez nasekane. Zakaj? Da konjem ni polzelo, ko je rimska konjenica jezdila v grad, kjer je bila nastanjena v vojašnici pretorijanske kohorte; zapadno od loke je dobro ohranjena cesta, ki je peljala iz gradu proti dolini Tyropaeon. Pač zanimivo odkritje za naš čas!

Kakor razvidno je bil grad Antonija prav obsežen. Tu ni bil samo grad, katerega je dal sezidati Herod Veliki na skali nekdanje Makabejske trdnjave, ki je bil južno proti templju, tu so bili proti severu in vzhodu še drugi prostori, dvorane, vojašnica in gotovo tudi ječe. Vse to je obsegalo nekdanji grad ali pretorij Antonija, ki je bila ena najmočnejših trdnjav Jeruzalema in tu je radi večje varnosti pred Judi stanoval rimski oblastnik ali prokurator, kadar je prišel iz Cezareje v Jeruzalem, kar je navadno bilo o veliki noči, da je potem vršil svojo sodno službo ter sodil, ker Judje te pravice niso imeli, da bi koga na smrt obsodili, to pravico je imel le rimski oblastnik. Tako so Judje tudi Jezusa pripeljali pred oblastnika, kjer ga je potem obsodil. Ko so leta 70 po Kristusovem rojstvu Jeruzalem oblegali Rimljani, je bil grad Antonija izborna trdnjava Judov, iz katere so trdovratno odbijali napad Rimljanov, katerim je poveljeval vrhovni poveljnik rimske armade Tit Flavij; končno so grad zavzeli Rimljani ter ga porušili. Ni čuda, da se je potem nagromadilo tod okrog toliko ruševin, ki so pokrile tla nekdanjega pretorija.

(Dalje prihodnjič)

Claude Dickerson, ki je od 1934 do 1935 ustrahoval srednji zepad in ropal banke in ljudi, je bil te dni prijet v New Yorku. Policija ga je tri leta iskala. Obtožen je umora, šest bančnih ropov in pomagal je pri begu iz ječe nekaterim jetnikom.

— o —

Laške čete polagoma odhajajo iz Španije

Cadiz, Španska, 29. maja. Trideset vojakov laških čet, ki so se pred nekaj dnevi iz Španije vrnilo iz vojaškega pohoda, se danes odpravljajo na domov. Trideset vojakov laških čet, ki so se pred nekaj dnevi iz Španije vrnilo iz vojaškega pohoda, se danes odpravljajo na domov.

— o —

Poljska se pripravlja na diktatorstvo

Varšava, 30. maja. Poljska vlada je odredila potom državnostavljajoče drastične korake, da lahko zadobi diktatorske pravice v slučaju, da bi izbruhnila vojna med Nemčijo in Poljsko. V parlamentu je bil vložen predlog, da se podeljuje predsedniku poljske republike diktatorske pravice kadarkoli bi grozila vojna. Predsednik poljske republike, Ignacy Mościcki, je na predlog odzval, da se ne bo odločal za diktatorstvo, če ne bo grozila vojna.

sednik niti parlamenta ne bo vprašal, če postane diktator. Na Poljskem so splošno prepričani, da bo v jeseni zbruhnila vojna med Nemčijo in Poljsko.

o

Se ni podala

Mrs. Laura Heichel, njena 10-letna hči in stara mati so se v ponedeljek vračale iz gledališča, ko sta dva mlada razbojnika napadla Mrs. Heichel in ji hoteli odvzeti denarnico, v kateri je imela mlada ženska denar, katerega je dobila v zameno za plačilni ček svojega moža. Dasi sta mlada lopova podrla 28-letno Mrs. Heichel na tla in ji skušala iztrgati denarnico, pa je ženska vztrajala in držala denarnico. Lopova sta žensko vlekla po tleh in ji pri tem izbila dva zoba in jo sicer ranila. Njena 10-letna hčerka je začela kričati in zločinca sta pobegnila. Ko je prišla Mrs. Heichel domov, ji je mož povedal, da naj v enakem slučaju raje pusti denarnico lopovom kajti mož je izračunal, da bo moral plačati za dva izbita zoba več kot pa znaša njegova tedenska plača.

Zadnji begunec

Preteklo soboto so vjeli v Chicagu zadnjega blaznega begunca iz državne bolnišnice za blazne kriminalce, Franka Hainesa. Prijet je bil ko je napadel goste v neki gostilni in nevarno obstrlel dva gosta. Haines je pobegni zaeno s štirimi drugimi zločinci v Lima, Ohio, državne bolnišnice za blazne. Štiri pobege zločince so kmalu po begu dobili, dočim so Hainesa dolgo časa iskali. Včeraj je bil vrnjen v Lima, Ohio, kjer ga bodo zdravniško ponovno preiskali in bo najbrž po-

Preskrbite

za PIR

od st

Progresivno

Piknik
18. J

NA PRO
DRUŠTVEN
NA REC

Ti tiketi se lahko
Vsak imejitelj teh
dobi lahko okrepčila

Ne pozabite, da je
Ta oglas je dan

PERUSEK

809 E.

kjer dobite najboljše
in fino postrežbo. L
zvečer v ponedeljek,

UČITE SE A

iz Dr. Ke

ANGLEŠKO-SLOVE

"ENGLISH-SLOV

kateremu je znižana
in štane samo:

Naročila

KNJIGARNA JO

6121 St. Clair Ave

MALI OGLASI

Naprodaj so
mlade Leghorn-Minorca kokoši,
ki ležejo fina jajca. Samo \$1.00
vsaka. Pokličite po 5. uri zvečer
Glenville 2303. (128)

Delo dobi
dekle kot postrežnica v restav-
rantu. Stanuje lahko v hiši, kjer
dela. Stregla bi tudi v pivnici.
Oglasite se v uradu tega lista,
kjer pustite svoj naslov.

Hiša naprodaj
na 819 E. 95th St. Jako lepa hi-
ša, 6 sob, za eno družino, garaža
za tri avtomobile. Cena sam-
ostojne hiše \$4,500. Takoj plačate \$800.00,
drugo kot rent: Kdor plača vse
v gotovini, dobí še cenejše. Od-
prto od 2. do 5. ure. Pokličite
KENmore 1429-W. (129)

Ne zamudite!
Naprodaj je hiša 6 sob, na
21600 Nicholas Ave; vsa prenov-
ljena, izgleda kot nova, se vam
ne izplača biti v rentu. \$400 ta-
koj, \$30 mesečno. Odprta na og-
led v nedeljo ves dan.
Hiša za 2 družini, vsa nanovo
opremljena, na 15803 Parkgrove
Ave. \$550 takoj, \$40 mesečno.
Odprta na ogled v nedeljo ves
dan.
Za podrobnosti se oglasite pri
La Salle Realty Co.
F. J. Turk, Mgr.
838 E. 185 St. KE 3153-W

V najem
se dasti dve veliki sobi, pripravni
za zakonski par, na 1001 E. 63rd
St. Vpraša se na 1007 E. 63rd
St. (May 27. 31.)

e si tikete KNIK

vojega
tega trgovca
k se vrši
UNIJA
OŠTORIH
NEGA DOMA
HER AVE.
o zamenjajo za blago.
tiketov, star ali mlad,
na pikniku.
ta piknik za vse vas.
iz prijaznosti firme

FURNITURE

152d St.
o kvaliteto, nizke cene
Prodajalna odprta tudi
četrtak in soboto.

INGLEŠČINE
ernovega
NSKEGA BERILA
ENE READER"
cena **\$ 2.00**
sprejemaja
SEPH GRDINA
e. — Cleveland, O.

od svojega

Piknik se vrši

18. JUNIJA

NA PROSTORI
DRUŠTVENEGA DOMA
NA RECHER AVE.

Ti tiketi se lahko zamenjajo za blago. Vsak imejitelj teh tiketov, star ali mlad, dobi lahko okrepčila na pikniku.

Ne pozabite, da je ta piknik za vse vas.

Ta oglas je dan iz prijaznosti firme

PERUSEK FURNITURE
809 E. 152d St.

kjer dobite najboljšo kvaliteto, nizke cene in fino postrežbo. Prodajalna odprta tudi zvečer v ponedeljek, četrtek in soboto.

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

Claude Dickerson, ki je od 1934 do 1935 ustrahoval srednji zapad in ropal banke in ljudi, je bil te dni prijet v New Yorku. Policija ga je tri leta iskala. Obtožen je umora, šest bančnih ropov in pomagal je pri begu iz ječe nekaterim jetnikom.

Laške čete polagoma odhajajo iz Španije

Cadiz, španska, 29. maja. Tri-
je veliki laški parniki so dospeli
sem, da odpeljejo nadalnje laške
čete iz španije v domovino. Na
potu je nadaljnih šest laških par-
nikov, ki bodo pobrali zadnje la-
ške vojake v španiji.

Poljska se pripravlja za diktatorstvo

Varšava, 30. maja. Poljska vlada je odredila potom državne postavljade drastične korake, da lahko zadobi diktatorske pravice v slučaju, da bi izbruhnila vojna med Nemčijo in Poljsko. V parlamentu je bil vložen predlog, ki podeljuje predsedniku poljske republike diktatorske pravice kadarkoli bi grozila vojna. Pred

Predsednik Anastasio Somoza iz Nicarague je obiskal predsednika Roosevelta v Washingtonu.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Kadarkoli je zadel Izidorja njegov udarec, je vedno premislil, ali naj ne bi skočil in zadel svojega mučitelja. Toda če to stori, ga bodo nagnali iz norišnice.

Ni mu torej preostajalo drugega, kot mirno trpeti in gledati, kako se bo približal Fedori.

Doktorja Kalčeva sprva sploh ni videl.

Zdravnik ni prihajal k bolniku, ki mu ga je poslalo mesto in za katerega ni nihče plačeval. Kaj bo z bolnikom, to ga ni brigalo. Ako se bo bolezen slabšala, tem bolje, se bo vsaj prej rešil nepotrebnega bolnika.

Izidor je uvidel, da ne bo dosegel svojega cilja, ako bo vedno gledal samo nepremičen obraz svojega bolničarja.

Pred vsem se je moral sestati z doktorjem Kalčevom.

Da bi to dosegel, se je vlegel nekega jutra na svoje ležišče, — ležal je popolnoma mirno.

Ko je prišel bolničar, je stopil k njemu.

—Kaj je to? — vzklikne on. — Ali je umrl?

Nagne se nad Izidorja, ta zapre oči in se je tako dobro premagaval, da je bolničar res mislil, da je mrtev.

—Mogoče je, — zamrmra on, — mogoče ga je zadela možganska kap. Doktor Kalčev se gotovo ne bo jezil.

—Ta ga sploh ni veselil. Takšni bolniki živijo čisto deset ali dvajset let, jedo, pijejo in se debelijo ter kradejo Bogu dni.

—Toda pogledati moram, ali je v resnici mrtev.

On dvigne svoje palico in udari z vso močjo Izidorja po nogah. Sedaj je bilo treba paziti.

Izidor se ni ganil, četudi ga je udarec silno zabolil, — ni se premaknil, ležal je mirno, kot do sedaj.

Bolničar ga je še parkrat udaril, toda Izidor se še vedno ni ganil.

Naposled odide bolničar in javi svojemu gospodarju, da je norec v sobi številka 74 umrl.

Ko je nekaj minut pozneje vstopil doktor Kalčev, mu reče bolničar:

—Mrtev je, gospod doktor, — udaril sem ga parkrat, toda ni se niti zganil.

—To je samo pretvarjanje, — odvrne zdravnik, — toda poglejmo, ali ga je v resnici zadela možganska kap.

On stopi k Izidorju, toda v tem trenutku skoči mladenič ter se blazno nasmeje.

Bolničar se streše od jeze.

—Lopov, — zakriči on, — torej si me prevaral!

Kalčev pogleda porogljivo svojega bolničarja.

—Kako dolgo ste že v mojem zavodu?

—Sedem let, gospod doktor.

—V tem času se niste ničesar naučili, še vedno vas lahko premotijo?

—Takihi ljudi ne morem pot-

bovati. — Nesposobni ste, vi ste odpuščeni.

Bolničar je hotel odgovoriti, toda doktor Kalčev mu zamahne škodoželjno z roko in odide iz celice.

—To se moram tebi zahvaliti, lopov! — vzklikne bolničar ter dvigne svojo palico nad Izidorjem. — Radi tebe sem izgubil svoj kruh!

—Toda čakaj, predno odidem, ti bom dal lekcijsko, da se me boš spominjal!

On se vrže na Izidorja. Toda mladenič je pričakoval ta napad.

Spretno zgrabi bolničarja za roko ter ga podre na tla.

Nato mu poklekne na prsa, udari ga s pestjo po glavi, tako da je obležal nezavesten na tleh.

Izidor vstane in pogleda hladnokrvno svojo žrtev.

—Ni mrtev, — reče on, — srce mu še bije, — omamil sem ga, a to sem tudi hotel.

—Sicer pa je zaslužil, da se maščujem nad njim, — dovolj čisto me je pretepal.

—Sedaj moram delati, vsaka minuta je dragocena.

Izidor poklekne k nezavestnemu bolničarju ter mu odpre suknjo in telovnik.

Nato mu sname jermen ter ga zveže.

Vzame mu ključke, nakar se mirno in potrpežljivo vleče, hotel je počakati, da se bolničar prebudi.

Po nekaj minutah odpre bolničar svoje oči.

Ko je opazil, v kakšnem položaju se nahaja, se je razkačil in hotel klicati na pomoč.

Toda Izidor mu hitro zamaši usta s slamo, ki jo je izpulil iz svoje blazine.

—Moral boš potrpeti, dragi prijatelj, — tako hitro ne boš odtod. Svetujem ti, da si miren in dostojen, ker boš sicer občutil svojo lastno palico na svojem hrbtu.

Bolničar spozna, da se nahaja v pesteh tega blazneža, — hladen znoj ga oblije.

Ležal je mirno in nepremično.

Dan se je polagoma nagibal h kraju.

Konečno se je spustila noč, ki jo je Izidor tako željno pričakoval.

Sedaj bo šel na delo, sedaj bo poiskal Fedorino celico.

Bilo je nekaj pred polnočjo, ko se je dvignil, še enkrat pregledal bolničarjeve sponke ter se odplazil iz sobe.

Zaklenil je vrata za seboj in šel po hodniku ter se prepričal, da ni nikogar v bližini.

V hiši se ni nič zganilo, — zdelo se je, da vse spi.

Izidor se spusti po stopnicah. Ni se dotikal z nogama stopnic, temveč se je spuščal po ograji.

Ni poznal te hiše, ni vedel, kje naj išče Fedoro. Prehodil je vsa nadstropja, a ko ni nikjer ničesar našel, je odšel v klet norišnice.

Tam je skrivlaval doktor Kalčev one, ki so jih priporočili njegovi "posebni skrbi."

Fedora se je gotovo nahajala tam.

Tipal je z rokama okrog sebe, v roki je držal palico, ki jo je vzel svojemu bolničarju.

Tedaj nenadoma obstane in posluša.

Zaslišal je strašno vpitje.

—Na pravi sledi sem, — zamrmra on. — A sedaj drzno naprej!

Nadaljeval je svojo pot, toda ni napravil niti pet korakov, ko je obstal in se plašno stisnil v neko vdolbino.

Sedaj je prišel odločilni trenutek.

Pred pragom neke celice je sedela neka žena v sivi obleki.

Izidor je slutil, kdo je ta starka. Slišal je nekoč, kako mnil se je, da so govorili o nje-

so se bolničarji pogovarjali pred njegovo celico, — spomin okrutnosti in strogosti. Bila je bolničarka.

Kalčev jo je posebno cenil, ker je spala samo par ur, dočim je posvetila ostali čas blaznežem.

Stara Saša je bila neutrudljiva. Svoje oči je imela povsod, nikdar ji ni ostala kaka stvar prikrita. A kadar je kaj zvedela in opazila, je takoj javila svojemu gospodarju.

Saša je bila stara že skoraj sedemdeset let, — ponoči ni mogla spati, — ni znala boljše uporabiti svojega časa, kakor da nadzoruje blazneže.

Sedela je in tako poslušala kričanje ubogih bolnikov, veselila se je in porogljivo mr-

mrjala:

—Le pojte, ptičke moje, — to je najlepša glazba, to veseli moja stara ušesa. Kaj bi delala, če ne bi bilo vas. S čim bi se razveseljevala? Mislim, da bi znorela.

—Hvaležna sem dobremu doktorju Kalčevu, da smem biti pri vas, nič ni lepšega, kot kadar vidim lepo mlado ženo, kako skače nora po svoji kletki, kako kriči in tolče z glavo ob zid.

—Haha, to je moja največja slast.

Izidor se priplazi k njej.

—In če bi jo moral tudi zadržati, — mora mi povedati, kje se nahaja Fedora.

Nenadoma skoči ter se vrže od zadaj na Sašo.

Z železnimi prsti objame starkin vrat ter jo potegne s stola.

Ona se je prestrašila.

Mislila je, da je pobegnila kaka blaznica iz svoje celice, zato je kmalu premagala svoj

strah.

Nje se ni bala, zato reče: —Pusti me, sicer boš občutila moj bič!

Sedaj se nagne Izidor k njej. Stara Saša se preplaši.

Ta napad je bil nevarnejši, kot je mislila.

—Kdo ste? — Kaj želite? — Zakaj ste me napadli?

—Mir, stara! — Molči, ako ti je življenje drago!

—Poklicala bom na pomoč, — vzklikne starka.

—Če to storiš, boš umrla! Toda če mi boš odgovorila na moje vprašanje, se ti ne bo nič zgodilo.

—Kaj želite zvedeti?

Izidor ji nastavi nož na prsa ter reče:

—Tukaj živi neka žena, ki se zove Fedora Bojanovska. Ona ima črne lase, prekrasno postavo, a temne oči ji senčijo dolge črne trepalnice.

—Ona ni bolana, temveč so jo privedli s silo sem, da jo napravijo neškodljivo. Povej

mi, v kateri celici se nahaja.

—Ne vem, katero mislite. —Lažeš, — vzklikne Izidor, — žena se nahaja v tej kleti in ti veš prav dobro, v kateri celici.

Izidorjev nož je prisilil starko, da je govorila.

—Pustite me, povedala vam bom!

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporni organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska

Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi

Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, ki se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16 do 60 let; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA: Zavaruješ se lahko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanj.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo penzijo rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki te haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate podpirne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

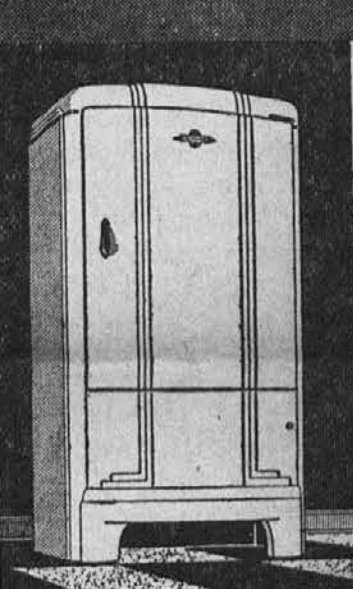
Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje. NOBENE GOTOVINE TAKOJ, PLACATE V TREH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103d St.
Glenview 9218

Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash

SEE THIS SENSATIONAL NEW 1939
"Super-Value 6"
A GENUINE
FRIGIDAIRE WITH THE METER-MISER
at a New Low Price

Full 6 Cu. Ft. Capacity, 11.4 Sq. Ft. Shelf Area, 6 lbs. Ice, 65 Ice Cubes, Dulux Exterior Finish.

Full 6 Cu. Ft. Size... Brand New 1939 Model BUILT AND BACKED BY GENERAL FRIGIDAIRE
Only 149.75
EASY TERMS!

V tej pristni Frigidaire "Super-Value 6" dobite isti enostavni mehanizem... isti svetovno znani Meter-Miser... isti iz enega kosa jeklen kabinet... iste najfinije prednosti kakovosti in delovanja kot drugi Frigidaire modeli, ki stanejo do \$100 več. Prihrani čas, denar.

Super-Freezer, avtomatična izpustitev pladnjev za led, Meter-Miser, 5-letni protekcijski načrt, za katerim je General Motors — in še mnogo drugega.

Oglejte si to fino kakovost, poceni ledenica, ki vam bo dala na leta zanesljivo postrežbo. Oglejte si jo v naših prodajalnah. Vprašajte za lahka odplačila, ki vam jo postavi v vašo hišo samo za nekaj centov na dan.

Vi plačate samo \$5.00 na mesec in mi vam pripeljemo ledenico takoj.

ELEKTRIČNA LEDENICA SE SAMA IZPLAČA

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

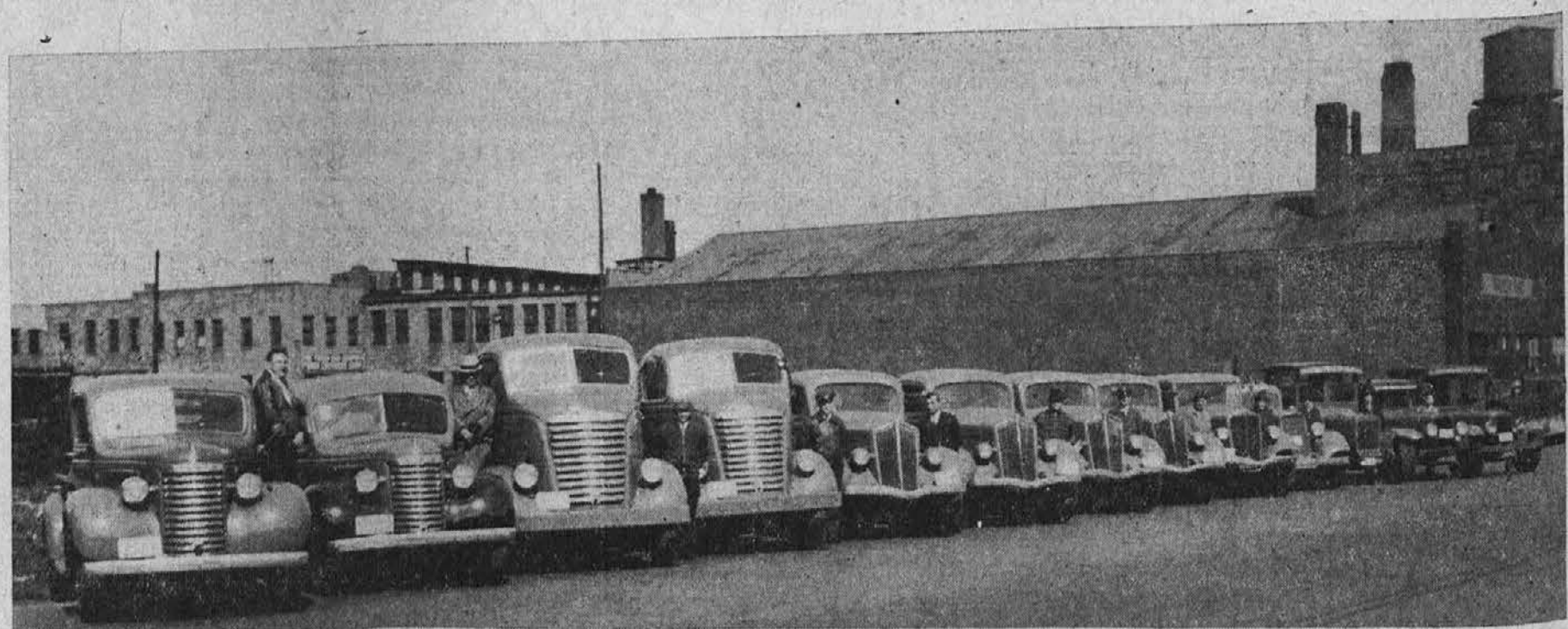
6104 St. Clair Ave.

819 E. 185th St.

ENDicott 3634

KENmore 6750

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

Kadar imate svatbo, krstijo, piknik, ali najsi bo kakršnekoli veselice ali prireditve, se vam toplo priporočam z mojimi vsakovrstnimi mehкими pijačami. Jamčim vam, da boste dobili najboljše in najčistejše, kar se sploh more dobiti.

Imam tudi več vrste pive kot

ALE in HALF-AND-HALF

POKLIČITE PO TELEFONU HENDERSON 4629

in pripeljali bomo najsi bo na dom, v dvorano ali na piknik na farme, kamorkoli želite.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave.

John Potokar, lastnik

HENDERSON 4629

UŠESNE, NOSNE IN BOLEZNI V GRLO USPEŠNO ZDRAVI

DR. WARGA, D. M.

15603 Waterloo Road
Kmetovo poštoje
KENmore 0067

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2975